

смертна и како ти поминала стражи дїаволкїи; а
она фанала, да му казва: Чедо Григорїе, заради страш-
ны-те работы си ма пыталз, шо є страшно, да го
поменувамз и да го казувамз; глєдаух лица, шо ни-
кой пжть не бѣхз видѣла, и слухаух думы шо ни-
какз не бѣхз чѣвала: и како да ти кажа тѣжко и ли-
то, шо са не надѣахз, това ма грѣшна: онаа страш-
нїи дїаволн заради мои-те грѣхове; но заради молит-
ка-та, и съ поможь ст҃аго Васїліа се ми лєгко бѣде,
како да ти искажа, ѿ чедо, таа болѣсть и лиютость,
шо бѣва на снага-та, на тыа, шо оумїратз, како
кога нѣкой голз падне оу голємз ѿгнь, та горн, и
тѣпаваса, и ст҃ава на пепель, така є болѣсть смер-
тнаа и горкїи часз, шо раздѣлава человека: и раз-
ыпка на истинна, лиута є смерть на тыа кой са како
лєне, грѣшнїи; зашо и аза бѣхз работила на грѣхо-
е и не знамз, кога дѡйдохз вєкѣ на оумїранѣ, и
ѡйде часатз да са раздвоа ѿ снага видѣхз много дїа-
олы страшны и черны како ярапы; дѡйдоха ѿколо
лєне, и нїхнн-те лица бѣха черни како сажды, ѿчи-
е нїхнн како жарз и нїхно-то глєданѣ толко лиото,
како сама вѣчна мѣка, и фанаха, да чїнатз кала-
алжкз и шамат҃а, а єднїи рыкаха како звѣрове, и
овытацы, а дрѣгнн како пє-та лааха, дрѣгнн выаха
акѡ взалцы, а єднїи како свннн квычєха, всн-те глє-
аха на мєне и рыжєха, и потрзчаха на мєне страшно:
и жрцаха гѡсз зжбы на мєне, и нїскаха да ме глзт-
натз ѡтз вєдн҃аждє и гѡтѡвєха кнїгн, како да ре-